

Bet kontaktai nenutrūko. Matyt, *lašišos* pavadinimas iš Pabaltijo paplito į tas ide. kalbas, kurios dar nebuvo pamiršusios savo senosios giminystės ir tarpusavy tebe-bendravo.

B. Laumanės monografija – žymus baltų kalbotyros laimėjimas. Vargu ar galima laikyti bent kiek didesniu trūkumu nepakankamą baltų įtakos kaimyninėms kalboms įvertinimą. Juk palyginti dar maža darbų, kuriuose baltų įtaka kaimyninėms kalboms būtų aiškinta geriau.

V. Rimša

K. DRĀSUTAVIČIAUS (DRĀSUČIO) TERMINŲ ŽODYNĖLIAI BEI SARAŠAI

Žymus, bet iki šiol labai mažai žinomas XIX a. antrosios pusės kultūros, literatūros ir spaudos darbuotojas K. Drāsutavičius plačiai pasireiškė ir leksikografinės terminologijos srityje. Jo gausiame rankraštiniame palikime¹ surasta 13 terminų žodynelių bei sąrašų.

Sudarinėdamas gamtos mokslo (botanikos, zoologijos, parazitologijos ir kt.), geografijos, istorijos, literatūros ir kitiems vadovėliams (kelių dalį „chrestomatijai“) programas bei klausimus, rinkdamas jiems medžiagą, rašydamas atskirus skyrelius ir versdamas iš lenkų, rusų, vokiečių kalbų įvairius tekstus bei darydamas jų santraukas, K. Drāsutavičius turėjo susidurti su lietuviškos terminijos stygiumi, jos ieškotis įvairiuose šaltiniuose, susidarinėti įvairių sričių terminų žodynelius bei sąrašus.

1. Botanikos terminų žodynėliai bei sarašai

Daugiausia K. Drāsutavičiaus ieškota, rinkta ir fiksuota gamtos mokslų ypač botanikos, terminija.

Kaip matyti iš sudarytų programų (F₁ – 2453, 2468, 2489, 2547) ir kaip teigia savo atsiminimuose namų mokytoja J. Juškytė, K. Drāsutavičius galvojo apie kelių dalį „chrestomatijos“ (tiksliau sakant, vadovėlių) sudarymą, kurių viena turėjusi pateikti didesniems vaikams elementarias gamtos mokslo žinias².

Iš prospektro „Antrosios dalies programas“ (F₁ – 2489) aišku, kad šiame gamtos pradžiamokslyje turėjo būti kalbama apie namų gyvulius, graužikus, žuvis, vabalus, medžius ir kt. Pradžiamokslį turėjusi rengti J. Juškytė³, bet prisdėjo ir pats K. Drāsutavičius, nes jo parašyta straipsneliai „Kirminalai“ (F₁ – 2493), „Augmenys be sėklų“ (F₁ – 2492), „Augmenys jurėse“ (F₁ – 2941), „Vabalai“ (F₁ – 2490), „Žuvys“ (F₁ – 2488) ir kt.

Štai nedidelė ištraukėlė iš straipsnio „Augmenys be sėklų“: „Visi tie augmenys, kuriuos pažinome, tur žiedus; iš žiedų darosi vaisiai, o vaisiuje visad atsiranda

¹ Jis saugomas Lietuvos TSR Mokslų akademijos Lietuvių kalbos ir literatūros institute (F₁ – 2324–2560, iš viso 230 aplankų daugiau kaip 6400 rankraštinių įvairaus formato puslapių).

² Mūsų senovė, II t., N4(9), 1939, p. 11–614.

³ Ten pat, p. 611.

sékla, kuri turi iš viršaus kevalą (žievę), o vidui diegą. Séklai papuolus į atsakančią vietą, kevalas sprogsta ir iš diego auga iš vienos dalies šaknis, iš kitų stiebas ir lapai. Yra vienok tokie augmenys, kurie niekada ne žydi, o jų sékla tai mažas trupinėlis be diego. Tokia sékla vadinasi knyčiu, o augmenys augą iš knyčių — knytiniai. Knytiniai augmeniai yra nedaug, bet jos sunku pažinti, nes didesnė jų dalis matoma tik per padidinamus stiklus“.

Viename nedideliam rankraštyje „Botanika“ (F₁ – 2425) duodama keletas pastabų apie botanikos mokslo pradžią Lietuvoje: „Lietuvos mokyklose ir akademijoje visiškai ne išguldė [botanikos]. Tik Antanas Tizengauzen, įsteigdamas pradedamą gydytojų mokslinę Gardynę pakviete 1776 iš Prancuzijos (Lyono) medicinos daktara Ioną Emanuilą Žilibertą. Žilibertas išguldė Gardyne mediciną, kirurgiją ir gamtiszką mokslą. 1781 buvo pakeltas į Vilniaus akademijos kaip pirma[s] mokintojas gamtiško mokslo ir botanikos. Žilibertas pabuvę[s] iki 1783 Vilniuj ir išvažiavo († 1814 Prancuzijoje). Jisai išdave kelias knygas...“⁴ Kitoje vietoje (F₁ – 2425) pateikiama kiek biografinių ir bibliografinių duomenų apie žymų Lietuvos botaniką Jundzilą.

Gamtos pradžiamokslio rengimas vertė K. Drąsutavičių susidomėti tos srieties, ypač botanikos, terminija, kurią prieš jį rinko bei tvarkė J. Fedoravičius, A. Pabrėža, L. Ivinskis ir kiti Lietuvos floros tyrinėtojai, bet kurių rankraštiniai darbai buvo beveik neprieinami.

K. Drąsutavičiaus rankraštiniam palikime yra penki įvairiakalbiai botanikos žodynėliai, kurie rodo, kad autorius iš įvairių šaltinių nusirašinėjo lotyniškus, lenkiškus, rusiškus, vokiškus ir prancūziškus augalų pavadinimus ir ieškojo jiems lietuviškų atitikmenų.

1) 1902 m. hektografiotas botanikos žodynėlis (F₁ – 2416, 42 p.)

Tai, tur būt, ne pirmutinis, bet paskutinis K. Drąsutavičiaus botanikos terminų žodynėlis, jo didelių pastangų ir ieškojimų rezultatas. Jis apima 74 bendrus terminus (pvz., ankštis, brandalas, cibulė (?), diegas, draikai, dyglys, gislelė, grudas, indai, kankorėjis ir kt.) su rusiškais, lenkiškais ir vokiškais atitikmenimis⁵ ir 748 augalų pavadinimus su lotyniškais atitikmenimis. Pvz.: *Abējutis*, *ilex aquifolium*, *abredėlis?*, *agaras*, *rapa natans*, *agrastas* = dygės, *aguona*, *papaver somniferum*, *aguonėlė*, *papaver rhoeas*, *agurklapis*, *borage officinalis* ir t.t.

Šis botanikos žodynėlis prasideda „Prakalba“, kurioje pateikta kiek žinių iš botanikos terminologijos istorijos ir augalų vardų atrinkimo principai. Ji turi reikšmės terminologijos istorijai, todėl čia ištisai pateikiama:

„Kiekvienas iš musų pripažįsta botanikos mokslo svarbumą ukininkystei, daržininkystei, sodininkystei ir medicinai. Bet iki šiol niera nė sustatyto lietuviškai botanikos vadovėlio, nė aprašymo augmenių, esančių tikroje Lietuvoje.

⁴ K. Drąsutavičiaus tekstu bei pavyzdžių kalba ir rašyba nekeičiama, tik vietoje ženklu ē, š ir ž rašomi dabar įprastiniai ženkli č, š ir ž.

⁵ Dvidešimčiai nesurasta lietuviškų atitikmenų ir jų vietoje pastatytas klaustukas, po kurio duodami kitų kalbų atitikmenys, pvz.: ?-клетчатка, комóркосата блонка; ?-древесина, бель, твáрдзил, holzfasser ir kt.

Botanikos moksłas tapo pažįstamas Lietuvoje laike būvimo musų tėvynėje prancuzo Žiliberto (1776–1783); paskui Iundilai šeip teip apraše lenkiškai lietuviškus augmenis, nors aprašydami didžiai išėjo iš rubežių tikrosios Lietuvos. Pagaliau žemaitis Pabrėža († 1849), užsiiminėdamas botanika kaip gydytojas-praktikas, o ne kaip mokslininkas, paraše kelius botaniškus darbus, iš kurių atspaudino Botaniką (1900); bet Pabrėžos darbai pasenę, terminai žemaitiški; be to reikia užtėmyti, kad Pabrėža buvo žmogus nemokas lietuviškai rašyti (žiūrėk jo darbų vardus: Valanč. Žem. Vysk. 1854, II dal., 71–73 psl.; Žinyčia N2, 70–71 psl.).

Botanikos vadovėlio parašymui yra butinai pirm išteigti terminus apskritus ir ypatingus. Apskritų terminų jau yra šeip teip, bet ne ganetini. Kas lytisi ypatingų terminų, tai juos galima išteigti tik surašius augmenių vardus iš visų Lietuvos kampų.

Iau yra ne seniai sustatytu du didesniu surašu: 1) Iakoby: „Litthauische Pflanzennamen“ (Mitt. Lit. lit. gesell. Heft II 133–143 psl.) ir 2) Davaina-Silvestraičio: (224 vardai su prirašytais Bassanavyčiaus terminais) „Iš musų botanikos“ (Apšvietta 1893 NN 632–652).

Če aš duodu mažą surašą apskritų terminų ir 3-čią surašą ypatingų augmenių, kur minėti surašai neįėjo. Medega duodamajajam surašui paimta daugiausiai iš žodynų: Širvidžio, Kuršaičio, Miežinio, Iuškos ir Bezzenbergero darbų. Duodamas šitą surašą aš prašau skaitytojus ji pripildyti žinomais augmenių vardais su nurodymu parapijos ar valsčiaus jų vartojimo, prirašyti žinomus apskritus terminus ir išsakyti savo nuomonę apie gerumą tų taisyklių, kurių pagal manę reikia prisilaikyti sustatytojui ypatingų terminų:

1) Surinkus augmenių vardus iš visų Lietuvos kampų, reikia išrinkti botanikai tuos vardus, kuriuos dažniausiai vartoja;

2) jei tas pats augmuo tur kelius vardus, reikia imti vardus vientisus vietoj sudurtinių, kaip antai: vietoj ožkaliežuvis – tinkis;

3) iš vardų reikia išmesti svetymusius arba sudėtus anot svetymų kalbų, arba vėl sustatytus naujesnėje gadynėje, kaip antai: vietoj devynmacė, devynšarvas geriaus vartoti vanuškai; vietoj Švento Iono žolė, Ioninžolės – kupolės“.

Šią prakalbą pasiraše Bugienis. Tai K. Drąsutavičiaus slapyvardis, kuriuo jis skelbė spudoje grožinės literatūros vertimus ir straipsnius.

2) Lotynų-lietuvių-lenkų botanikos žodynėlis (F₁ – 2424, 32 p.)

Tai A–T raidžių 562 augalų pavadinimai, pvz.: *Antocsantum* Gordunitis Tamka, *Alopecurus* Koczełs Wyczyniec, *Aira* Smilgejte Smiatek, *Andropogon* Niksztaroti Palczatka, *Asteracophalus* Žvajzdunie Gwiazdnik, *Asperula* Žioudma Marzanka ir t.t.

3) Lotyniškas-lietuviškas botanikos žodynėlis (F₁ – 2423, didelio formato 23 p.)

Iš viso žodynėlyje 1120 antraštinių žodžių. Daug kur nėra lietuviškų atitikmenų. Pvz.: *Abies excelsa* – Eglė, *Abies pectinata* (alba), *Acer campestre* – Klevas, *Acer platanoides* – Medliepis, *Acer pseudoplatanus* (Iovaras?), *Achillea millefolium* – Gajutės (Kurš.) ir kt. Yra papildymų, išrašytų raudonu rašalu.

4) **Lotynų-rusų-lenkų-vokiečių-prancūzų-lietuvių botanikos žodynėlis** ($F_1 - 2422$, 82 p.)

Žodynėlyje 759 A–V raidžių antraštiniai žodžiai. Lietuviški atitikmenys tik kai kur pridėti. Pvz.: *Agrostemma githago*; куколь; Agrostemma, кাকал; kornrade; La lychnide nielle; rauges; kukalis. *Betula alba*. Береза. Brzoza. Birke. Le bouleau blanc. Beržas.

Coriandrum savitum. Кишнец. Kolender koryjander. Koriander. La coriandre. Blakutes. Kalendros.

5) **Lenkiškai lotyniškas botanikos žodynėlis** ($F_1 - 2410$, 50 p.), kuriame surašyti 983 augalų pavadinimai, kartais be lotyniškų atitikmenų, dažnai vieną lenkišką augalo vardą lygibės ženklu nurodant į kitą, pvz.: *Absynt* = пюлюм, *Agrest* = ribes grossularia, *Ajer* = татарак, *Aksamitek* = Tagetes patula, *Aloes*, *Amaryllis*, *Anona*, *Anyž* – Pimpinella, *Arcydzięgel* = Archangel ir t.t. Lietuviškas atitikmuo pastebėtas tik vienas – *srczec* = dipsacus (briedgauris).

Po augalų nomenklatūros tame pačiame rankraštyje toliau pagal naują puslapį numeraciją (1–62) eina bakterijų, infuzorijų, parazitų, kirminų, vabzdžių, vabalų, moliuskų, žuvų, driežų, paukščių, kai kurių gyvulių bei žvérių ir kitų gyvūnų sisteminių-teminių grupių lotyniški pavadinimai, su lenkiškais, o kai kur ir su lietuviškais, rusiškais ir vokiškais atitikmenimis. Pvz.: *Muscae* (Muchy), *Muse* (18), *Tinea pellionella*, Mol, Kandē (19), *Cygnus*, Łabędź, Лебедь, Schwan, Gulbe (51), *Colymleus*, Nur, Нырок, Tauchgans, Tauchente, Naras (51) ir t.t. Tai, galima manyti, yra medžiaga nedideliam zoologijos bei parazitologijos žodynėliui, kurį, tur būt, galvojo sudaryti K. Drąsutavičius. Prie šios medžiagos gale (63–84) pridėtas alfabetinis lenkiškų atitikmenų registratorius su puslapiu nurodytais.

Minėti paskutiniai keturi (2–5) įvairiakalbiai botanikos rankraštiniai žodynėliai be datų, bet, tur būt, sudaryti XIX a. gale, prieš 1902 m. hektografuotą botanikos žodynėli, kuriems jie tarnavo pagrindu kaip paruošiamieji darbai. Daugumas augalų pavadinimų visuose žodynėliuose tie patys, lietuviški atitikmenys ne visur duodami. Pastarieji, kaip nurodo autorius, paimti iš K. Širvydo, F. Kuršaičio, A. Juškos, A. Miežinio žodynų bei A. Beценбергерio, K. Jakoby ir kitų spaustintų darbų. Kartais šaltiniai nurodomi santrumpomis, būtent: Šir. (= Širvydas), Kurš. (= Kuršaitis), Jušk. (JJ) (= Juška), Miež. (M.) (= Miežinis), Bezz. (= Beценбергерis) ir kt.

K. Drąsutavičiui buvo žinomas ir A. Pabrėžos „Taislius augumynis“, kuris Amerikoje buvo išleistas pakeista antrašte ir kalba – „Botanika arba Taislius auguminis“ (1900). Kad naudotasi „Taisliumi“, rodo minėtasis ($F_1 - 2424$) lotynų-lenkų-lietuvių botanikos žodynėlis, kuriame kai kurie augalų pavadinimai (pvz., žioudma ir kt.) randami tik A. Pabrėžos veikale ir pateikiami žemaitiškomis formomis, kurių neturi amerikinis leidinys. Tai lyg rodytu, kad naudotas A. Pabrėžos rankraščiu ar jo nuorašu.

Be minėtų šaltinių, K. Drąsutavičius bus naudojėsis, tur būt, P. Višinskio žodynėlių sąrašu, kurio nuorašas yra Drąsutavičiaus rankraščiuose ($F_1 - 2558$, 6 p.). Jame ne alfabetiškai surašyti 258 augalų ir gyvulių (jų labai mažai) pavadinimai

su lotyniškais atitikmenimis ir kai kur su pastabomis apie augalo gydomąsias ir kitokias savybes, pvz.: *Dieymedis* – Artemisia abrotanum, *Agurklas* – Cucumis sativus, *Bražkės*, *Spražkės* – Fragaria elatior, *Vaiš(v)okliai* – Ribes rubrum et album, *Vandeninė mietė* – mentha aquatica (verda arbatą nuo galvos gėlimo), *Šalapuris* – (Mėlynai žydi, pavasari ant smielio; liuob pavasari eis rinkti kiaušinius dažyti) ir t.t.

K. Drąsutavičiaus nuorašo gale yra tokia P. Višinsko (?) pastaba: „Čia surašyti iš pradžios vardai žolių mano surinkti, o toliau eina perrašyti iš rinkinio girininko Joniškelyj gimusio (nebeatmenu jo pavardės). Skubinai rašiau, todėl truksta tvarkos, kartais ir pasiklydau; dar daugiau turiu, bet tik ne gavau dar iš senosios vietas, ten užmiršau. Geriausiai butu surašyti visus vardus pagal alfabeto ir tada galima butų jį kaip nors atspausdinus siuntinėti žinovams dėl papildymo; tokiu budu galima butų greičiau ir daug surinkti; o ir spėkų ekonomija butu. Yra surinkta apie 300 žolių vardų Silvestraičio [,] d-ro „Basanavyčės išleistų Apšvietoj“.

Prielaidą, jog tasai sąrašas galėjo būti gautas iš P. Višinsko, galima daryti dėl to, kad J. Juškytė susirašinėjo su P. Višinsku ir gaudavo iš jo įvairios medžiagos⁶. Iš jo galėjo patekti ir minėtasis augalų sąrašas, kuri nusirašė K. Drąsutavičius. Pastarasis atkreipė dėmesį į P. Višinsko (?) pageidavimą, kad augalų vardai būtų surašyti alfabetiškai ir kad jie kaip nors išspausdinus būtų išsiuntinėti žinovams. Tai ir padaryta, parengus ir hektografas 1902 m. žodynėlij.

2. Medicininių terminų žodynėlis (F₁ – 2392, 17 p.)

Jis apima daugiau kaip du šimtus kūno dalių ir ligų pavadinimų. Po lietuviškų antraštinių žodžių duodami lenkiški ar lotyniški atitikmenys, pvz.: *Akių užvilkimas* – zapalienie rogowki oka; *Akių apvilkimas* – katarakta, zaciemek; *Akių liga* – Conjunctivitis; *Akių užvietrijimas* – Conjunctivitis 3; *Akmenligė* – Kamien moczowy ir t.t.

Žodynėlyje galima rasti liaudinių terminų, kurių transkribuotos formos ar lotyniški bei lenkiški autoriaus atitikmenys dabar čia pateikiami skliausteliuose, pvz.: drugus [drugys – Zimnica, febra], gružas [Artralgia], gužys [gūžys – struma], pakunės [pakūnės – pikutės], patrauka [kontuzija], pleiskutes [ekzema], priemetis [eklampsja], prievara, prieplolis, prietvarius, prietvaris [lien, volvulus], putmena [acdema], ražulis [rāžulys] = šaltligė, slogutis [astma nocturnum], slunktas [slanktas – katar], smilkulis [smilkulys – Alyargia ?], Smurglys [ozaena], springulis [springulys – laryngitis], šlapdrugys [febra larvata], šašnagis [onychia onyxis], Vištakis, vištupis [hemeralopia], Žiogulis [žiogulys – singultus], Žvarbos [febra] ir kt.

Kai kurie ligų pavadinimai iš niekur kitur neužrašyti: gibas [gybas – garb], Lišunis [liežūnis ?], pusiausopa [lumbago]. Retas žodis gimtynė [uterus].

3. Karybos terminų žodynėliai

Karo srities leksikai skiriamas nemažas dėmesys, nes K. Drąsutavičius domėjos įvairiai istorijos klausimais, karais ir ginklais. Apie lietuvių ginklus yra

⁶ Mūsų senovė, t. II, N4(9), 1939, p. 611–614.

jo „Notatki o broni u Litwinów“ (F₁ – 2543, 26 p.), kur iš įvairių šaltinių pateikta žinių apie senovės lietuvių apsiginklavimą ir skliausteliuose bei pačiame tekste daug kur duodami lietuviški ginklų pavadinimai. Pvz.: „Do broni kolnej należą przede wszystkiem rzucane w nieprzyjaciol strzały. Pierwotne strzały nazywały się jētis (13), później wyraz jētis zaczął oznaczać grot, a same strzały zwę się šaudykle (strēla) (14)“ [p. 7]. „Luczników zwano kilpininkai“ [p. 9]. „Byłe inne wielki pałki grube na koncu, które mogły służyć jako maczuga i bulawa, zwały się one bûze [buožę] (31), lub kulę [kūlę] (32)“ [12 p.].

1) Lenkų-lietuvių kalbų šarvuotės žodynėlis

Jis yra rankraštyje „Apie šarvus“ (F₁ – 2544), kuriame iš pradžios (p. 1 – 12) lietuviškai rašoma apie senovės (XI – XV a.) lietuvių šarvus bei ginklus. Po to eina A – M raidžių žodynėlis (14 p.): 72 terminai su lenkiškais paaiškinimais ir lietuviškais atitikmenimis, išrašytas mėlynu pieštuku ir imtais iš K. Širvydo, F. Kuršaičio, A. Miežinio žodynų ir kt. Pvz.: *Arsenal*, šarvinyčia (Šyrv.), *Artylerja*, w Polsce z XVII w., artylerija. *Bagnet*, z Francji w 1/2 XVII wieku, durtuvė (Miež.), *Bardysz*, broń oburęczna, rodzaj siekiery lub halabardy, używany przez Mockwę, dalgykirtis (Šyrv., Kurš.).

Šiame žodynelyje daugumas terminų yra tų pačių, kaip ir toliau minimame žodynelyje.

2) Lenkiškai lietuviškas karo terminų žodynėlis (F₁ – 2405, labai mažo formato 50 p.), turintis apie 120 lenkiškų antraštinių žodžių su lenkiškais aiškinimais ir kai kur su lietuvių, lotynų, vokiečių ir rusų kalbų atitikmenimis, pvz.: *Arsenal*, skład do przechowania broni lub rynszkutow [rynsztunkow] vojennych (z arab. dar essana), cekhauz, zbrojownia; apceanal = zeughaus, šarvavietė (Šyrv.), šarvinyčia (Kurš.), *Rzqd*, ordo, series, eila (Šyr.), eilė, Reihe (Kurš.).

4. Jūreivystės terminų sąrašėlis („Jureivyste“, F₁ – 2409, 2 p.)

Sąrašelyje 30 terminų su lenkiškais atitikmenimis, pvz.: *anka*, pętla, w której stoi reja, *arta*, reja, bukszprit, *artolis*, pal do przytrzymania w rei, *aulaukis* SV, *auš-trinis* NO, *brangá*, *kelmedis*, kolano łódki, *kurpelis*, czerpaczka do polewania zágli, *eldže* „eldija“, *eže*, mielizna, *kodryne*, flaga, *pamenes* [pamenės], trzecia mieść lodzi, *parage*, kajuta w końcu lodzi, *pirmagros*, Vordersteven, *ribantai*, oczka zágli, *tulis*, Stecksel ir kt.

5. Žvejybos terminų sąrašėlis („Žvejyste“, F₁ – 2439, 3p.)

Sąrašelyje 28 terminai, pvz.: *aptvara*, powróz koło sieci; *bradine*, *bradinys*, – sieć, kturą łowią dwoje rybaków [...]; *bučius*, *varžas*, *bukis*, sieć, bucza?, *gantine* Stocknetz (u Bezzennb.), *mitas* [mita?], *leidinge* skrzydło sieci, *salpa* – Fischerwinkel ir kt.

6. Valgių sąrašėlis („Valgalai“, F₁ – 2412, 6 p.)

40 valgių pavadinimų surašytu ne alfabetiškai, su lenkiškais atitikmenimis, pvz.: *legis* – z owoców, kartofli, *bebrie* – z piwa, *sąkaponiai*, *kapotine* – siekauka, *gružliai* – małe kluski, *karaišis*, oładek, *apora* – oładek z kwasnej, owsianej mąki,

sike, oładek, *semensikę*, blin na oleju ir kt. Sąrašeliui medžiaga surankiota iš žodynų, tik nežinia, iš kur paimtas žodis *sąkaponiai* „kaptopinė“, kuris iki šiol iš kitų šaltinių nežinomas ir skamba kaip naujadaras. Idomesnių lietuviškų valgių pavadinimų nerasta, kulinarijos terminijai medžiagos maža.

7. Giminystės terminų lapelis (F₁ – 2439)

Tai apdraskyta giminystę reiškiančių žodžių (daugiau kaip 30) schemelė, kuriuoje pateikta ir senų terminų, pvz.: avynas, brotuszis, deveris, intė, mosza, laigonas ir kt.

Minėtų terminų žodynėliu bei sąrašu apimtis nedidelė, jie pateikia mažą lietuviškos terminijos, vartotos K. Drąsutavičiaus laikais, dalį. Joje, pavyzdžiu, visai neatsispindi teisės terminai, nors pats K. Drąsutavičius buvo teisininkas, ir kai kuriuose jo rankraščiuose (F₁ – 2374, 2375, 2377, 2400, 2534) galima rasti teisės terminų (pvz.: bylininkas, bylpinigiai, byla, tiesdarystė, tiesdarys, tiesdaryti, tiesavietė ir kt.). Gausiame K. Drąsutavičiaus rankraštiniame palikime apstu ir kitų sričių terminų, vartotų ano meto literatūroje ir spaudoje. Ypač daug terminijos galima rasti K. Drąsutavičiaus lietuvių-lenkų ir lenkų-lietuvių kalbų žodynouose (F₁ – 2393, 2394, 2395, 2396, 2414, 2415).

Tad terminologams aktualus uždavinys – atsidėjus susipažinti su K. Drąsutavičiaus terminija, patyrinėti to laikotarpio terminų rinkimo ir kūrimo procesą bei jų įvairavimą, nušvesti K. Drąsutavičiaus vaidmenį terminologijos istorijoje.

J. Kruopas